

[Jens Jensen.]
 en Henvisning til den Størrelse, Amtsskatterne efterhaanden har faaet, idet disse Skatter er kommet til at virke meget tyn- gende paa visse Ejendomsbesiddere. Men disse Skatter er jo i Nedgang, og man kan vel sige, at der — glædeligvis — er Udsigt til, at de vil blive ved at dale, og saa kunde det Tidspunkt være ret nær forestaaende, da Forudsætningen for Lovforslagets Frem- sættelse i Grunden var bortfaldet. Jeg tror nu nok, at dersom det skulde være gaaet saaledes, at Lovforslaget ikke var blevet udarbejdet og fremsat af den højtærede Regering, saa vilde store Dele af Venstre hurtigt have trøstet sig derover. Det vilde naturligvis have vakt Sorg blandt de Kon- servative, men nu faar de altsaa ikke denne Skuffelse.

I Bemærkningerne til Lovforslaget an- føres det, at i den senere Tid har Spørgs- maalet om en Omlægning af Amtsskatterne været fremme i Diskussionen, det har været diskuteret f. Eks. i Amtsradsforeningen og i De samvirkende Sogneraadsforeninger. Og det er naturligvis rigtigt. Men jeg vilde mene, at det vist er lige saa rigtigt, at fra første Færd er Spørgsmaalet rejst af de store Ejendomsbesiddere, særlig Besidderne af de store Landejendomme, for det er ganske klart, at det er denne Kategori af Skatteydere, som den foreslaaede Skatte- omlægning vil komme til gode. Det fore- kommer mig, at det Lovforslag, som her er fremlagt, er ret vilkaarligt og tendentiøst, idet det gaar ud paa at give nogen Skatte- lettelse ved delvis at flytte den hidtil paa- lignede Skat, og det kan ikke godtgøres, at de, der ved denne Omflytning faar Skatte- lettelse, er daarligere stillede eller har mindre Skatteevne end de, der ved Omflyt- ningen faar Paalæg. Som ganske rigtigt paavist af den ærede Ordfører for Social- demokratiet, det ærede Medlem Hr. Fisker, vil Følgen, hvis dette Lovforslag bliver til Lov, blive, at Skatterne vil forrykkes fra de store til de smaa Ejendomsbesiddere, og i denne Kreds findes en stor Del Mennesker, om hvilke man med Rette kan sige, at de fører en fortvivlet Kamp for Tilværelsen, og det er netop disse, der vil faa Skatte- paalæg.

Hvis man nu vil spørge den højtærede Indenrigsminister, om det virkelig er hans Hensigt at paalægge for Eks. Arbejdere og Husmænd, mindre Gaardmænd, Haand- værkere og Smaahandlende o. s. v. mere Skat, er jeg temmelig overbevist om — saa megen Tro har jeg til den højtærede Mini- sters Retfærdighedssans —, at den højt-

ærede Minister vilde svare Nej, men saa forekommer det mig rigtignok, at den højt- ærede Minister burde have fremsat et For- slag af et noget andet Indhold. Hvis Mi- nisteren endelig vilde have Ændringer ind- ført, burde han have foreslaaet en Ændring, der f. Eks. gik ud paa en fuldstændig Op- hævelse af Landkommunallovens § 50, og hvis Udgifterne til Medicinalvæsenet gik ud over et vist Beløb af Amtets samlede Driftsudgifter, fik Amtsradet saa til Gen- gæld Ret til at udskrive en Tillægsskat, direkte lignet paa de personlige Indkomster med et klækkeligt Fradrag for alle, og jeg mener da, at f. Eks. et Par Tusinde Kroner var det mindste, her kunde kræves. Saa havde den højtærede Indenrigsminister dog i hvert Fald vist, at det paa ingen Maade havde været hans Hensigt at vælte forøgede Skattebyrder over paa de smaa Skatteydere, men at han søgte at lægge Byrderne der, hvor Evnen til at bære dem er. Hvis den højtærede Indenrigsminister havde fast- holdt, hvad tre Partier var enige om i 1926, nemlig at den amtskommunale Grund- skyldspromille ikke maatte bringes ned under 7½, havde Ministeren staaet ander- ledes stærkt i sit Krav om Ændringer i den amtskommunale Beskatning, men det er nok muligt, at dersom Lovforslaget skulde have haft en saadan Form, havde Ministe- ren ikke været interesseret i at faa det frem- sat, og jeg kan naturligvis tænke mig, at det konservative Folkeparti paa ingen Maade havde ønsket et saadant Forslags Frem- sættelse.

Som Lovforslaget nu er, vil det komme til at virke i de smaa Skatteyderses Disfavør. Som Helhed kan man vist godt sige, at det giver Nedsættelse for de store Ejendoms- besiddere, at det gaar omtrent lige op for de mellemstore, og at det giver Tillæg for de smaa. Ved den Ret, som Amtsrådene faar til forhøjet Udskrivning paa Kom- munerne, vil Kommunernes Budgetter jo stige. Ved en Undersøgelse af, hvorledes Skatten fordeler sig paa de forskellige Skatte- ydere, vil det vise sig, at i samlet Skat betaler de smaa Besiddere langt mere pr. Areal eller Vurderingsenhed end de store. Ved Undersøgelse af dette i en bestemt Kommune — de Ejendomme, der er under- søgt, er af nogenlunde ensartet Beskaffen- hed, saavel hvad Bonitet, Beliggenhed som Gældsforhold angaar — bliver Resultatet, at medens de store Ejendomme paa ca. 100 Tdr. Land eller derover — den største af de Ejendomme, der her er undersøgt, er paa flere Hundrede Tønder Land — i sam- let Skat til Kommunen kun svarer mellem